

מאורות אל העבר

ה אלול תשמא | 04/09/1981

אסתר ראב, צילום: נחלת הכלל ויקיפדיה

המשוררת הצברית הראשונה (אסתר ראב)

על קברה בבית העלמין בפתח תקווה, שם נקברה בה' באלול תשמ"א (4.9.1981) נכתבו מילותיה: "מתקו לי רגבי עפרך מולדת, כאשר מתקו לי ענני שמיך". המילים סימלו אולי יותר מכל את חייה הסוערים של מי שכונתה המשוררת הצברית הראשונה, אסתר ראב. היא נולדה (1894) בבית יהודה ולאחראב, ממייסדי פתח תקווה. חוויות החיבור היום יומי לטבע ולחקלאות, כמו גם הקשיים האין סופיים שעמדו בפני משפחתה החלוצית, הטביעו חותם עליה ועיצבו חלק נכבד משירה. לאחר כמה חודשים שבהם שהתה בדגניה יחד עם חלוצי העלייה השנייה, החלה לעבוד כמורה בבן שמן, שם פרסמה את שירה הראשונים. השירים והסיפורים הרבים שכתבה במהלך חייה עסקו בחוויות השהות בארץ, בהווה ובעבר שבה, בדמותה כאישה ובסיפורי פתח תקווה והמושבות הראשונות. קשים היו חייה האישיים של אסתר ראב, ושנים רבות לא זכתה שירתה להכרה ממסדית וציבורית. רק בערוב ימיה "התגלו" שירה בידי הממסד התרבותי, והיא זכתה בפרסים שונים ובמאמרים ובספרים רבים העוסקים בייחודיות ובנחשונות שבשירתה.

